

TEATR W KLASIE TO BURZA
UCZUĆ – PRZEDSTAWIAMY
ULUBIONE FRAGMENTY „ZEMSTY”

DOROTA
SZMIDT

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka polskiego dla szkoły podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – dr Jolanta Sawicka-Jurek

Recenzja merytoryczna – Sabina Furgoń

Bożena Świąch

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Teatr w klasie to burza uczuć – przedstawiamy ulubione fragmenty „Zemsty”
(2 godz. w kl. VII)

Cele:

Cel ogólny

Wyrabianie i rozwijanie zdolności rozumienia utworów literackich oraz innych tekstów kultury. Rozwijanie zainteresowania kulturą w środowisku lokalnym i potrzeby uczestnictwa w wydarzeniach kulturalnych.

Cele nauczyciela

Uczeń:

- potrafi odgrywać wybraną rolę z dbałością o prawdę sceniczną,
- wyraźnie i starannie prezentuje wyuczony tekst,
- trafnie dobiera środki ekspresji,
- pokonuje zakłopotanie przed publicznością,
- nazywa uczucia własne oraz innych osób w typowej sytuacji komunikacyjnej,
- poprawnie uzupełnia notatkę w formie schematu,
- ocenia wydarzenia w czasie lekcji,
- formułuje wypowiedź pisemną na temat własnych przeżyć (praca domowa).

Cele w języku ucznia:

- potrafisz odgrywać wybraną rolę z dbałością o prawdę sceniczną,
- wyraźnie prezentujesz wyuczony tekst,
- pokonujesz zakłopotanie przed publicznością,
- nazywasz uczucia własne oraz innych osób,
- umiesz uzupełnić notatkę w formie schematu,
- formułujesz wypowiedź pisemną na temat własnych przeżyć (praca domowa).

Metody/Techniki pracy:

inscenizacja, integracja, rozmowa kierowana.

Formy pracy:

grupowa, zbiorowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

kostiumy, rekwizyty, dekoracja przedstawienia; karty pracy, kartki ze słownictwem pomocniczym, scenariusz inscenizacji – lektura.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

Odegranie przez uczniów ról w wybranych scenach z *Zemsty* Aleksandra Fredry.

Część właściwa

Prośba o wypełnienie części tabeli pomagającej im określić własne samopoczucie.

Wspólne ustalenie tematu lekcji: *Teatr w klasie to burza... – przedstawiamy ulubione fragmenty „Zemsty”* poprzez podanie słowa kluczowego „uczuć” (ewentualnie – „przeżyć”, „doznać”).

Rozdanie kart pracy w celu sporządzenia notatki z lekcji w formie schematu.

Przymocowanie w widocznym miejscu arkusza papieru z zapisaną rozsypanką wyrazów pomocniczych.

Rozmowa na temat uczuć doznawanych przez uczniów oraz publiczność podczas inscenizacji, dobieranie odpowiednich wyrazów i zapisywanie na karcie pracy ucznia.

Część zamykająca

Informacja zwrotna – uczniowie kończą zdania:

Niewątpliwie radzę sobie z...

Rozumiem, że...

Mojej dalszej pracy wymaga...

Praca domowa: uczniowie opiszą w 7–10 zdaniach własne przeżycia w trakcie minionej lekcji.

Komentarz metodyczny

W ramach przygotowań:

– w sali lekcyjnej należy wyodrębnić miejsce przeznaczone na scenę, przygotować dekoracje, zapewnić rekwizyty i kostiumy – mogą być współczesne, np. mundur ochroniarza dla Dyndalskiego itp.,

– uczniowie ze SPE mają pomoc – suflera (w tej roli występuje nauczyciel lub chętny uczeń), również kartkę ze słownictwem (nazwami uczuć, przeżyć) i pytaniami pomocniczymi do wypracowania.

W myśl „głaskologii” (pojęcia z książki Miłosza Brzezińskiego pod takim tytułem, odwołującego się do „głasków”, czyli interakcji w zakresie m.in. wzmacniania samooceny) nauczyciel udziela pochwał za osiągnięcia, instruuje, jak uczeń może znajdować odpowiednie nazwy uczuć i przeżyć.

Podstawa programowa – obszar I. *Kształcenie literackie i kulturowe* oraz punkt 1.

Czytanie utworów literackich – 3) [uczeń] *wskazuje elementy dramatu (rodzaj): akt, scena, tekst główny, didaskalia, monolog, dialog* – w kl. VII; 5) *zna pojęcie komizmu, rozpoznaje jego rodzaje w tekstach oraz określa ich funkcje* – w kl. VII.

Realizacja treści nauczania jest powiązana z kształtowaniem kompetencji kluczowych głównie w zakresie **rozumienia i tworzenia informacji (p. 1.), [rozwój] kompetencji osobistych, społecznych i (...) umiejętności uczenia się (p. 5.), świadomości i ekspresji kulturalnej (p. 8.)**.